

ekspert, der ved, hvad det i virkeligheden er for en kommune, der er ansvarlig for, at man kan få en omskoling eller en revalidering eller noget andet, at man kan flytte derfra, fordi man simpelt hen er bange for at gå rundt på gaden, fordi ens voldsmand måske ser en igen.

Og hvad ved voldsopret også? At den voldsmand, der får dommen, koster 1.600 kr. om dagen i det lukkede fængsel og 1.100 kr. i det åbne fængsel. Det, man som voldsoffer oplever, er, at samfundet har penge nok til at betale for den kriminelle, men mig, som får ødelagt mit liv eller i hvert fald i perioder har meget, meget svært ved at komme videre med mit liv, jeg bliver bare henvist til det almindelige sociale sikkerhedsnet. Og de mennesker, der har været udsat for at være afhængige af det almindelige sociale sikkerhedsnet, ved, at det net er meget stormasket.

Derfor synes jeg altså, at vi bliver nødt til at tage os af den her gruppe af mennesker, der pludseligt, uforudsigeligt, uden egen skyld bliver udsat for en fuldstændig omlægning af deres tilværelse. Og jeg er altså ked af den her kontante afvisning både af forslaget her og også, da jeg sidst foreslog det, hvor det så var i forbindelse med et forslag omkring Landsforeningen Hjælp Voldsofre. Det blev afvist, fordi det var en privat forening. Nu prøver jeg så noget andet.

I Canada har det rent faktisk vist sig, at det kan fungere. For hvad er det, der er karakteristisk for Den Fri Kriminalforsorgs ansatte? At de er hamrende gode til at finde ud af, hvad det er for en kommune, der er ansvarlig, hvordan man får sat gang i en revalidering, hvordan man får givet offeret den der fornødne omskoling, således at vedkommende kan komme videre, hvordan man får en ny bolig, for offeret kan ikke fungere i sin den gamle bolig, fordi vedkommende skal ud af det gamle miljø. De kan håndtere samarbejdet med flere forskellige typer myndigheder. Og de ved præcis, hvordan man ordner det.

Det er simpelt hen reel, god udnyttelse af nogle folk. Og den argumentation fra ministerens side og også fra andre sider om, at det godt kan ordnes, at man ikke står i en situation, hvor man kan risikere at være i samme lokale som voldsmanden. De sagsbehandlere, der er i Den Fri Kriminalforsorg, har fuldstændig styr på deres kalender, og de kan godt indgå en aftale, hvor man kan være alene i venterummet, eller hvor man simpelt hen kommer til med det samme.

Så jeg synes altså, at argumentationen mod det her beslutningsforslag meget bærer præg af, at der ikke er tilstrækkelig viden hos de retspolitiske ordførere om, hvor store hullerne i det sociale sikkerhedsnet er, og hvor dårlige de forskellige myndigheder er til rent faktisk at orientere om andre myndigheders lovgivning, til at orientere om, hvilke hjælpemuligheder der er.

Så jeg prøver igen. Så vælger jeg bare nogle andre modeller. Men jeg synes altså, det er vigtigt, at vi får sat voldsopret på dagsordenen. Ellers bliver det hele tiden som Dansk Folkeparti synes, at de i virkeligheden slet ikke er ofre. Det er så Dansk Folkepartis opfattelse, at man ikke skal hjælpe, for så får man en position som en, der skal nedvurdere andre mennesker.

Men vi har mennesker, der bliver udsat for en grov, uventet oplevelse, der kan ændre deres liv fundamentalt. Samfundet prioriterer i højere grad at sætte den, der har gjort det, i fængsel. Ja, men hvorfor er der så ikke en samlet indsats for den unge mand, der var det forkerte sted på det forkerte tidspunkt? Vi har lavet det, når det drejer sig om voldtægtscentre. Hvorfor kan vi så ikke lave det, når det drejer sig om den her gruppe? Jeg synes altså ikke, at argumentationen mod forslaget er god nok. Men så må jeg bare prøve på en anden måde, således at jeg måske kan få niveauet for debatten hævet lidt.

Men tak for debatten.

Kl. 18.50

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg kan ikke uden videre lade fru Anne Baastrup bemærkning om, at vi er modstandere af at hjælpe ofre, passere.

Jeg vil godt, inden jeg lige kommer ind på det, spørge fru Anne Baastrup, om hun ikke er enig med mig i den temmelig fundamentale logiske slutning, at hvis der ikke var voldsmand, så var der ikke voldsopret, og om hun ikke så vil være enig med mig i, at det måske er temmelig afgørende, når man taler om voldsopret, at man giver straffe, som gør, at antallet af voldsmand reduceres. Jeg ved ikke, om fru Anne Baastrup er i stand til at opfatte det, når jeg siger det her.

Jeg vil sige, at med hensyn til ofre er der naturligvis i høj grad tale om noget reelt, men samtidig er der også tale om, og afgørende skal det understreges, at også ofre er ansvarlige mennesker, og det vil sige, at den behandling af ofre, der består i, at man betragter dem som behandlingsgenstande, der overhovedet ikke skal svare